

Brooklandsvägen.

Rudyard Kipling.

Upptecknad och arrangerad av
TITUS HULTSTRAND

Melodi av
DAN ANDERSSON.

Jag var nöjd och all - tid mig själv till be - hag, och trod - de mig

visst in - te dum - tills jag möt - te på Brook - lands - vä - gen en dag en

ung - mö, som gjor - de mig stum. Lågt ned lågt ned!

Där små lyk - tor gå ut och gå in. I ung - mö! Jag

glömt e - der al - la för en, och hon kan al - drig bli min!

Brooklandsvägen.

Rudyard Kipling.
Övers. av Olaus Wold.

Jag var nöjd och alltid mig själv till behag
och trodde mig visst inte dum
tills jag mötte på Brooklandsvägen en dag
en ungmö, som gjorde mig stum.

Lågt ned — lågt ned!
Där små lyktor gå ut och gå in —
I ungmör! Jag glömt eder alla för en,
och hon kan aldrig bli min!

Det var mitt i en doftande juninatt,
och österut åskan gick,
och jag ansiktet såg, fast ljuset var matt,
och det var blott ett ögonblick.

Hon såg på mig och log, men teg,
hon log och strax försvann.
Men ack, då gick min frid sin väg,
och min glädjes ström förrann.

Så ringen ej till aftonbön,
i Brooklands klockor, där!
I ringen Goodman upp ur sjön,
förr'n jag på nytt blir kär.

Väl Goodmans gård är havets sand
se'n många tusen år.
Men den skall bli till åkerland,
förr'n jag en hustru får.

Kring Fairfields kyrka vattnet står
ren nu, i tidig höst,
men förrän hon på högland står
skall ingen ge mig tröst.

Ack, låt mig gå till Brookland blott,
då åter åskan går —
ty där hon en gång lett så gott,
hon kanske åter står.

Lågt ned — lågt ned!
Där små lyktor gå ut och gå in —
I ungmör! Jag glömt eder alla för en,
och hon kan aldrig bli min!